

додаток до наказу про облікову політику. Хоча така вимога не передбачена законодавством, але це зручно на практиці і можна скористатися під час перевірок.

Висновки. Пов'язаними сторонами відносно підприємства можуть бути як юридичні, так і фізичні особи, які прямо або опосередковано здійснюють контроль над підприємством або суттєво впливають на його діяльність, а взаємовідносини між пов'язаними сторонами можуть носити характер контролю або суттєвого впливу. Відсутність абсолютного вимірника для визначення пов'язаності сторін. З цією метою пропонується визначити суттєвість впливу однією стороною на іншу виходячи із змісту операцій, їх обсягу, отриманих результатів і наскільки суттєво такі операції впливають на фінансову, інвестиційну та комерційну діяльність. Таким чином, лише аналіз сукупності усіх факторів сприятиме достовірному визначенню переліку пов'язаних сторін. Процес визначення пов'язаних осіб для відображення в обліковій політиці вимагатиме допомоги власників і юристів як свого підприємства так і інших підприємств. Причому, буде потрібна інформація, яка дуже часто становить комерційну таємницю і є закритою для бухгалтерів. Однак, лише прозорість структури власності компанії зробить механізм визначення пов'язаних осіб дієвим, а отриману інформацію достовірною.

Дискусія. Визначення пов'язаності сторін в практичній діяльності найчастіше асоціюється із трансфертним ціноутворенням. Вирішення питання трансфертного ці-

ноутворення, як способу для зниження податкового навантаження шляхом податкового регулювання з боку держави не є оптимальним. Організація ефективної системи бухгалтерського обліку для забезпечення інформаційних потреб діяльності підприємств щодо розрахунку податків за результатами операцій між пов'язаними сторонами є одним із способів вирішення даного завдання.

Список використаних джерел

1. Кулик В.А. Облікова політика підприємства: набутий досвід та перспективи розвитку: [монографія] / В.А. Кулик – Полтава: РВВ ПУЕТ, 2014. – 373 с.
2. Трансфертне ціноутворення: український варіант / Жукова О.В., Дубницький В.І., Вареня В.О. та ін.; Юстініан – К., 2014. – 184 с.
3. П(С)БО 12 "Фінансові інвестиції" / Міністерство фінансів України. – 22.09.2015. – Режим доступу : <http://minfin.gov.ua>.
4. П(С)БО 19 "Об'єднання підприємств" / Міністерство фінансів України. – 22.09.2015. – Режим доступу : <http://minfin.gov.ua>.
5. П(С)БО 23 "Розкриття інформації щодо пов'язаних осіб" / Міністерство фінансів України. – 22.09.2015. – Режим доступу : <http://minfin.gov.ua>.
6. МСБО 28 "Інвестиції в асоційовані підприємства" / Міністерство фінансів України. – 22.09.2014. – Режим доступу : <http://msfz.minfin.gov.ua>.
7. Податковий кодекс України від 02.12.2010р. №2755-VI [із змінами та доповненнями] [Електронний ресурс] // Верховна Рада України: [сайт]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/page>
8. Целуйко О. Пов'язані особи: визначення та відображення в обліковій політиці підприємства / О.Целуйко // Бібліотека Баланс. – 2015. – №13. – С.31-36.
9. Nekhili M., Cherif M. (2011). Related parties transactions and firm's market value: the French case, Review of Accounting and Finance, Vol. 10 Iss: 3, pp.291–315. DOI: <http://dx.doi.org/10.1108/1475770111155806>

Надійшла до редколегії 10.08.15

Б. Засадный, канд. экон. наук, доц.

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Киев, Украина

ФОРМИРОВАНИЕ УЧЕТНОЙ ПОЛИТИКИ ПРЕДПРИЯТИЯ ОТНОСИТЕЛЬНО СВЯЗАННЫХ СТОРОН

В статье обоснованы подходы к классификации связанных сторон, определены критерии связанности лиц, осуществлено критический анализ методов определения цены при трансфертных операциях между связанными сторонами и предложен фрагмент приказа об учетной политике, в котором отображается информация о связанных сторонах.

Ключевые слова: связанные стороны, учетная политика, существенное влияние, контроль, трансфертные операции.

B. Zasadnyi, PhD in Economics, Associate Professor

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

FORMATION OF THE ENTITY'S ACCOUNTING POLICIES WITH REGARD TO RELATED PARTIES

The article solved the problem concerning the development and practical application of accounting policies with regards to related parties. One element of the company's accounting policies is to establish the principles of classification of related parties and their list considering materiality relations. In addition, the company must determine its related entities for the purposes of transfer pricing. Based the criteria definition and classification of related parties, proposed that the significance of the impact of one party to another based on the content of operations, their volume, the results and how such operations significantly affect the financial, investment and commercial activities. Only an analysis of all the factors together contribute to reliable estimates list of related parties. The critical analysis are made of methods for determining transfer prices for transactions, designed piece order of accounting policies, which reflected information about related parties.

Keywords: related parties, accounting policies, significant influence, control, transfer operations.

Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. Economics, 2015, 10(175): 30-33

УДК 330.341.1

JEL L31

DOI: <http://dx.doi.org/10.17721/1728-2667.2015/175-10/5>

Н. Ігнатович, канд. екон. наук, доц.,

В. Гура, канд. екон. наук, асист.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

МОТИВАЦІЯ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ У ПАРАДИГМІ ФІЛОСОФІЇ ГОСПОДАРСТВА

Розглянуто особливості творчої активності людини як джерела потужної енергії для господарського розвитку. Показано зосередженість філософії господарства саме на розкритті смислоутворюючих ціннісних установок та моральних принципів людини, які проявляються в її господарській діяльності. Виділено смислову різницю між творчою діяльністю та креативністю людини за критерієм їх спрямування на реалізацію різного рівня цілей. Досліджено важливість і необхідність саме духовної мотивації підприємств для вирішення як економічних, так і соціальних завдань, що покращує та підвищує морально-ціннісні орієнтири у суспільстві.

Ключові слова: філософія господарства, методологія дослідження, творча активність, мотивація, моральні цінності, креативний клас.

Вступ. За умов загострення вкрай складних та суперечливих процесів сучасного розвитку людства, значною мірою зумовленого висуванням на домінуючі по-

зиції в економічних і філософських концепціях неоліберальних та неоконсервативних доктрин, які були закладені як теоретичне підґрунтя розгортання глобалізацій-

ного процесу в останню чверть XX сторіччя, наростає сучасна потреба у радикальному перегляді цих доктрин, які і досі посідають місце провідної економічної парадигми. Характеризуючи особливості сучасного процесу глобалізації, відомий український економіст академік В.М. Гесць зазначає: "... Він, руйнуючи сучасну культуру, знищує і зміст економічного та політичного розвитку світу. Такий зміст процесу глобалізації дозволив дослідникам стверджувати, що духовно-ціннісна криза, яка наближається, здатна спричинити катаклізми планетарного масштабу; причому реалії підтверджують і вказують, що перші виразні ознаки таких катаклізмів уже наявні" [1, с. 288]. Це проявляється у виникненні за сучасних умов численних загроз людству, веде до катастрофічного накопичення та переплетення гострих кризових явищ соціального, економічного, фінансового, екологічного, культурного та духовного плану. Дані процеси посилюють необхідність зміни домінуючого в сучасних наукових дослідженнях економіко-філософського підходу, зокрема, вимагають теоретико-методологічної переорієнтації економічної науки. "Глобальна економіка тільки що отримала досвід, який міг закінчитися для неї смертю. Криза виявила не тільки вади основної економічної моделі, але і вади нашого суспільства", – підкреслює Дж. Стігліц [2, с. 327].

Стосовно подолання цих вад великі можливості спроможний надати такий актуальний напрям сучасної науки, як філософія господарства, що, на думку відомого російського прибічника цього напрямку Ю.М. Осипова, представляє собою "не просто синтез філософії та теоретичної економіки, а особливе узагальнююче знання, для якого характерний не стільки опис господарського буття, скільки розкриття його метасмислів" [3, с. 87]. Зосередженість філософії господарства на пізнанні глибинних смислів господарської діяльності надає можливість подолати вузький прагматично-утилітаристський підхід до розуміння економічного буття. "Таким чином, – стверджують відомі українські фахівці В.Д. Базилевич і В.В. Ільїн, – розширюються горизонти економічної теорії, оскільки розкривається роль *позаекономічних факторів* при дослідженні поведінки суб'єкта господарювання" [4, с. 99]. Такий підхід дозволяє поновому, з принципово інших методологічних позицій розглянути проблему мотивації господарської діяльності, ніж її традиційні трактування у домінуючій парадигмі економічної теорії.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Останнім часом прибічники філософії господарства активно розвивають дослідження важливих проблем господарської діяльності, зокрема, і проблеми її мотивації, яка розглядається під кутом зору розгортання творчої активності особистості. Різноманітні думки з приводу цих проблем висвітлені у працях таких науковців, як Осипов Ю.М., Базилевич В.Д., Ільїн В.В., Панарін О.С., Тутов Л.А., Зотова Є.С., Попов О.К., Румянцев М.О., Шулевський М.Б. та інші. У зв'язку з цим нової актуальності набули дослідження даних проблем Булгаковим С.М., Вишеславцевим Б.П. та іншими фахівцями "срібного віку".

Проте у цих працях увага приділена дослідженню лише окремих аспектів мотивації творчої активності. Тому мета статті полягає в узагальненні сучасних поглядів і підходів прибічників філософії господарства щодо мотивації творчої активності як "вищого прояву господарювання" (Ю.М.Осипов) та у розробці на цій основі теоретичних засад альтернативних прагматично-утилітаристським, зокрема, біхевіористським концепціям мотивації господарської діяльності.

Методологія дослідження. Методологічну базу дослідження складають передусім основні теоретичні по-

ложення і дослідницькі підходи, притаманні філософії господарства. Провідний методологічний принцип філософії господарства полягає у розмежуванні смислових відмінностей між господарством та економікою. Господарство розглядається як "саме життя, що береться переважно зі сторони його творчої діяльності" [5, с. 9]. У відповідності до цього у парадигмі філософії господарства господарська діяльність розуміється як набагато ширша, ніж економічна, у вищих проявах її можна розглядати як творчу активність особистості.

У статті використані загальнонаукові та спеціальні методи, за допомогою яких було розглянуто процеси, явища у їх взаємозв'язку, використовувалися методи логічного аналізу, порівняння, методи системного аналізу, синтезу, індукції, дедукції, аналогії.

Теоретичну основу дослідження склали наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених з проблематики мотивації творчої активності особистості.

Результати. Розглядаючи людину як центральну ланку господарства, яка активно перетворює світ, філософія господарства виходить з того, що "моральний підхід має бути орієнтиром для людської діяльності у різних сферах господарства. Завдяки таким орієнтирам філософія господарства дозволяє розглядати духовність в якості визначального начала у господарстві" [6, с. 14]. У зв'язку з цим важливого значення у господарській діяльності набуває реалізація творчої активності людини. Виступаючи як спосіб прояву глибинної духовної сутності особистості, вона наповнена особливими метафізичними смислами, тому досить плідним є дослідження її мотивації саме у парадигмі філософії господарства, якій "притаманна цілісність, що органічно поєднує в собі зліт найабстрактнішої думки та сферу трансцендентного" [7, с. 40]. Такий підхід передбачає розгляд сутнісної природи творчої активності, її внутрішніх сил, ціннісних установок та морально-етичних вимірів, дає можливість найбільш ґрунтовно розкрити глибинні особливості мотивації творчої активності, виявити її аксіологічні аспекти, які полягають у внутрішньому мотивуванні творчості через самореалізацію інтелектуальних та духовних сил і здібностей людини. Філософія господарства зосереджує свої дослідження саме на розкритті смислоутворюючих ціннісних установок та моральних принципів особистості, які проявляються в її господарській поведінці, на врахуванні етичних та духовних вимірів мотивації людської діяльності.

Особливості мотивації істинної творчої діяльності як прояву натхнення та самореалізації особистості полягають в ініціюванні внутрішніх сил особистості екзистенціальними детермінантами, пов'язаними з тим, як особистість вирішує для себе глибинні питання про сенс життя, яким чином вона визначає свій образ належного. При цьому людина входить у сферу абсолютних вічних цінностей, вищих метафізичних смислів, що впливають на формування її цільових орієнтирів. "Вільна особистість, яка діє за цілями, стоїть під категорією належного", – зазначає відомий російський філософ Б.П. Вишеславцев [8, с. 655].

Відкинувши релігійне сприйняття світу, притаманне традиціоналізму, поставивши на місце релігії віру у безмежну велич розуму людини, ліберальна ідеологія, що виникла в епоху Просвітництва і згодом перетворилася на провідну ідеологію Заходу, позбавилася метафізичних складових, розірвала зв'язок мотивації людської діяльності з впливом вищих сил, абсолютних ідеалів і принципів, зумовлених трансцендентними детермінантами. На відміну від західної неокласики, а також тих напрямів неоінституціоналізму, які відповідно до визначальних принципів ліберальної філософії ціннісного

нігілізму зводять мотивацію дій людини передусім до реалізації її егоїстичних бажань, досягнення суто матеріальних цілей максимізації особистої вигоди, добробуту, корисності та реалізації приватних інтересів, тобто обмежуються дослідженням мотивації у контексті ціль-раціонального підходу, філософія господарства зосереджує свою увагу на дослідженні мотивації в контексті ціннісної раціональності (М. Вебер). Така мотивація найбільше відповідає природі істинної творчої діяльності, оскільки пов'язана не з прагматичними цілями утилітарної максимізації особистої корисності, вигоди, зиску як мотиваційної основи поведінки, а з ціннісною орієнтацією на образ належного, на реалізацію абсолютного ідеалу, який формується під впливом трансцендентних, провіденціальних сил. Як підкреслював видатний засновник філософії господарства С.М. Булгаков, "...абсолютний ідеал вище дослідного обґрунтування, бо він корениться в істинах метафізичних і релігійних" [9, с. 720-721].

Тривалий час образ належного формувався у західному суспільстві під визначальним впливом його традиційних релігійних цінностей та метафізичних вимірів. Проте у Новий час у суспільстві відбулися кардинальні зміни: на місце вищих метафізичних, абсолютних цінностей був поставлений розум людини, а місце християнської релігії посіла новітня "релігія" прогресу, спрямованого на підкорення людині сил природи і забезпечення її добробуту за допомогою науки. При цьому, на думку Й. Ратцингера (Бенедикта XVI), "практично відбулася відмова від поняття істини, його замінили поняттям прогресу" [10, с. 116]. Ці принципові зміни "суттєвим чином зумовили руйнацію очевидних раніше моральних цінностей" [10, с. 31], що призвело, зокрема, до трансформації характеру творчої діяльності та зміни її мотивації, яка особливо яскраво проявилася у сучасну постхристиянську епоху. "Розчаклування світу" (М. Вебер), десакралізація людської діяльності, які відбулися у процесі секуляризації суспільства, призвели до знищення визначальної ролі екзистенціальних детермінант, провіденціально-релігійних, метафізичних чинників внутрішньої мотивації людської діяльності і таким чином зумовили збіднення, вичерпання її творчих потенцій.

Річ у тім, що мотивація, спрямована на розгортання внутрішніх сил людської діяльності під впливом екзистенціальних детермінант, спроможна ініціювати колосальну енергію людини, розкрити її безмежні творчі можливості, здійснити фантастично величні задуми щодо вдосконалення реального світу. Така мотивація, що спрямовує дії людини на втілення образу належного, на досягнення високих ідеалів, морально орієнтованих цілей, надає людській діяльності духу пасіонарності. "Вихід особистості за межі історичного часу – спрямованість до надемпіричного, трансцендентного знання долучає її до змістовних енергій Абсолюту", – стверджує М.А. Румянцев [11, с. 57]. Ініціюючи потужну енергетику дій людини, ціннісна мотивація надихає її на найнапруженішу наполегливу діяльність не лише у пізнанні, але й у перетворенні реального світу, спрямовує людські сили на розв'язання і здійснення найскладніших завдань. Духовні енергії пасіонарності втілюються у творчій активності такого рівня якості та сили, який не можна забезпечити на засадах суто матеріального стимулювання або спрямування дій на втілення "моралі успіху", особистих досягнень та власного самоствердження.

"Абсолютна десакралізація", яка, за висновком Й. Ратцингера (Бенедикта XVI), "переважає на Заході" [10, с. 93], призвела до того, що на місце екзистенціальних цінностей, відчуття трансцендентного були поставлені передусім суто прагматичні, утилітарні цілі "економічної людини" або гедоністичні "цінності" та

уподобання "граючої людини" сучасного постмодерну. Це зумовило висування на перший план різноманітних ліберальних біхевіористських теорій мотивації, які тим чи іншим способом фіксують взаємозв'язок між матеріальною винагородою або досягненням інших прагматичних цілей і результатом певної діяльності. Використання цих теорій хоча і сприяло заохоченню збільшення результатів тих видів трудової діяльності, у яких творча складова є мінімальною або взагалі відсутня, але не в змозі ініціювати пасіонарну енергію істинно творчої діяльності. Це означає, що за умов сучасної "метафізичної інфляції" (Ф.А. Степун) поступово вичерпуються творчі потенції людських дій. Діяльність, яка не відчуває поклику втілення вищих метафізичних смислів буття і повністю замикається в межах емпіричної сфери ринкової кон'юнктури та суто прагматичних цілей збагачення, наживи, зиску, втрачає духовну енергетику, трансформує іманентну природу справжньої творчості. "Людина творчої праці, – стверджує відомий російський філософ О.С. Панарін, – це особистість, орієнтована не ззовні, а зсередини – будь-яке "ззовні" загрожує порушити іманентність творчого процесу, що підкоряється тільки своїм цілям. Енергетика творчого уявлення негайно падає, як тільки творець з автономної перетворюється на гетерономну особистість, що відкликається на кон'юнктуру" [12, с.458].

Мотивація, яка налаштовує людину "на кон'юнктуру", на досягнення суто матеріальних цілей або орієнтується на "мораль успіху" та особистих прагматичних досягнень, сприяє отриманню бажаного результату традиційної, рутинної діяльності, проте не спроможна ініціювати енергетику істинно творчого перетворення світу, викликати величезні людські сили, здатні шляхом напруженої праці приборкувати природні стихії, пізнавати і підкоряти природну речовину та енергію, створювати істинно нове, розв'язувати неймовірно важкі завдання, брати участь у вдосконаленні реального буття. Це призводить до втрати онтологічного змісту творчої діяльності та її перетворення на креативну діяльність. Внаслідок цих процесів за умов постіндустріальної економіки створюється новий креативний клас. Як підкреслюють російські дослідники О.К. Попов і А.О. Соболевська: "Цей креативний клас займається постіндустріальною творчістю, але в її "креативному розумінні", тобто такою, і тільки такою, творчістю, яка неодмінно приносить високу додаткову вартість у всіх видах діяльності..." [13, с. 210]. В існуючих дослідженнях постіндустріального суспільства креативність і творчість, як правило, розглядаються як поняття тотожні чи дуже близькі. Ми вважаємо, що їх не можна отожднювати, а навпаки, слід розглядати як різні форми людської самореалізації, оскільки, на наш погляд, між креативною і творчою діяльністю існує суперечність, що проявляється як "конфлікт між ідеєю свободи як свавільного вибору та ідеєю свободи як співучасті у Божественній творчості" [8, с. 655].

Саме "співучасті у Божественній творчості" зумовлює онтологічний характер творчої діяльності, якого позбавлена креативна діяльність. Якщо справжня творча діяльність спрямована на дійсний пошук реальних відповідей на суворі виклики сучасності, на реальне перетворення світу, то креативна діяльність, яка саме набуває домінування у сучасну епоху постмодерну, виступає здебільшого як паліатив творчості, як лише імітація знаходження реальних відповідей на загрозливі виклики дійсності, як засіб уникнення цих викликів. Як провідний чинник господарського розвитку онтологічна за своєю сутністю творча діяльність слугує перетворенню небуття у реальне буття, спрямована на досягнення науково-технічного прогресу, які дійсно підвищують

продуктивність праці на основі нових відкриттів енергії та речовини природи. Викликана ж сучасною "метафізичною інфляцією" втрата онтологічного змісту творчої діяльності означає її віртуалізацію, втечу у значно більш легкі види діяльності, що стосуються не перетворення реальності, а переважно лише маніпулювання її знаками чи символами і нагадують досить привабливе занурювання в ігрову сферу замість розв'язання дійсних складних проблем реального світу. Деонтологізація творчої активності призводить до її перетворення на креативну діяльність. Відрив від реальних процесів буття проявляється у тому, що остання у повній відповідності до пріоритетів епохи постмодерну замість пошуку шляхів пізнання і підкорення природи, підвищення продуктивності праці, реального покращення життя суспільства, здійснюваних на основі кардинальних відкриттів НТП та його фундаментальних інновацій, виступає переважно як діяльність, спрямована на пошуки нових шляхів збагачення, знаходження більш вигідних, часто тінхових практик участі у перерозподільних спекулятивно-лихварських процесах сучасної економіки.

Висновки. Така трансформація творчої активності означає, що поступово втрачається її значення внутрішнього духовного джерела господарської діяльності, яка в змозі перетворити реальну дійсність в інтересах усього соціуму. Відбувається вичерпання справжніх творчих потенцій, спроможних вдосконалити життя всього суспільства, всього людства.

На пострадянському просторі здійснювані протягом понад двох десятиліть спроби проведення сучасної модернізації економіки виявляються марними, зокрема і тому, що вони здійснюються в епоху, яка позбулася мотиваційного впливу на поведінку більшості великих підприємців вищих смислоутворюючих цінностей. На місце цінностей, що спрямовують діяльність людини на служіння надособистим інтересам, для переважної частини підприємницької еліти поставлені прагматичні цілі служіння лише власним меркантильним інтересам та задоволенню гедоністичних бажань. Сьогодні в країні, реальна економіка якої процесами деіндустріалізації та руйнації відкинута у контрмодерн, економічна еліта орієнтується переважно на стиль життя та цінності постмодерну західного суспільства. За таких умов модерні-

зація нашої економіки та підвищення її конкурентоспроможності, що є нагальними завданнями сучасного розвитку держави, уявляються вкрай проблематичними. Реальне розв'язання неймовірно важких завдань, що постали перед нашою економікою у цей кризовий час, потребує національної еліти, спроможної відчувати вплив вищих ціннісних мотивацій творчої активності.

Дискусія. Незважаючи на актуальність проведених досліджень щодо необхідності мотивації творчої активності особистості, все ж таки залишається особливо гострим питання розповсюдження морально-ціннісних орієнтирів у суспільстві і у підприємницькому середовищі. Дійсно, існує потреба у чіткому роз'ясненні як бізнесу, так і суспільству особливостей мотивації саме творчої активності людей в нашій державі, аргументації її важливості для виходу з глибокої економічної та фінансової кризи і непростої політичної ситуації.

Список використаних джерел

1. Гесць В.М. Суспільство, держава, економіка: феноменологія взаємодії та розвитку. – К., 2009.
2. Стюарт Дж. Е. Крутое пике: Америка и новый экономический порядок после глобального кризиса. – М., 2011. DOI: <http://dx.doi.org/10.9783/9780812204933.139>
3. Цит. по: Философ хозяйства – 2 (к 10-летию журнала "Философия хозяйства" / Под ред. Е.С. Зотовой. – Екатеринбург, 2009.
4. Базилевич В.Д., Ильин В.В. Метафизика экономики. – К., 2007.
5. Осипов Ю.М. Экономика в лучах философии хозяйства: Металогия и метаистория // Философия хозяйства. – 2003. – № 2.
6. Туттов Л.А. Философия хозяйства: теоретические рубежи // Философ хозяйства – 2 (к 10-летию журнала "Философия хозяйства" / Под ред. Е.С. Зотовой. – Екатеринбург, 2009.
7. Шулевский Н.Б. Философия хозяйства ... традиционная наука? // Философ хозяйства – 2 (к 10-летию журнала "Философия хозяйства" / Под ред. Е.С. Зотовой. – Екатеринбург, 2009.
8. Вишеславцев Б.П. Кризис индустриальной культуры. Избранные сочинения. – М., 2006.
9. Булгаков С.Н. От марксизма к идеализму. Статьи и рецензии. 1895 – 1903. – М., 2006.
10. Ратцингер Й. (Бенедикт XVI). Ценности в эпоху перемен. О соответствии вызовам времени. – М., 2007.
11. Румянцев М.А. Диалектическая задача философии хозяйства // Философ хозяйства – 2 (к 10-летию журнала "Философия хозяйства" / Под ред. Е.С. Зотовой. – М., 2009.
12. Панарин А.С. Православная цивилизация в глобальном мире. – М., 2003.
13. Попов А.К., Соболевская А.А. Конкретная философия постиндустриального хозяйства // Философ хозяйства – 2 (к 10-летию журнала "Философия хозяйства" / Под ред. Е.С. Зотовой. – Екатеринбург, 2009.

Надійшла до редколегії 05.09.15

Н. Игнатович, канд. экон. наук, доц.,

В. Гура, канд. экон. наук, ассист.

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Киев, Украина

МОТИВАЦИЯ ТВОРЧЕСКОЙ АКТИВНОСТИ В ПАРАДИГМЕ ФИЛОСОФИИ ХОЗЯЙСТВА

Рассмотрены особенности творческой активности человека как источник мощной энергии для развития экономики. Показана сосредоточенность философии хозяйства именно на раскрытии смыслообразующих ценностных установок и моральных принципов личности, которые проявляются в ее хозяйственной деятельности. Показана смысловая разница между творческой деятельностью и креативностью человека за критерием их направленности на реализацию разного уровня целей. Исследована важность и необходимость именно духовной мотивации предпринимателей для решения как экономических, так и социальных заданий, которые улучшают и повышают морально-ценностные ориентиры в обществе.

Ключевые слова: философия хозяйства, методология исследования, творческая активность, мотивация, моральные ценности, креативный класс.

N. Ignatovych, PhD in Economics, Associate Professor,

V. Gura, PhD in Economics, Assistant

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

CREATIVE ACTIVITY MOTIVATION IN PHILOSOPHY OF ECONOMY PARADIGM

The features of person's creative activity as powerful energy source are considered for economy development. The concentration of philosophy of economy is shown exactly on opening context forming valued options and personalities' moral principles that show up in his or her entrepreneurial behavior. It is described, that into place of values, as send activity of person to service to the superpersonal interests, for repressing part of enterprise elite pragmatic whole services are put only to own mercantile interests and satisfaction of private desires. It is exposed, that an economic elite is oriented mainly on a lifestyle and western society's values. The difference is shown between creative activity and creativity of person according to such criteria as result in realization of different level aims. Importance and necessity exactly of spiritual motivation of entrepreneurs are investigated for the decision of both economic and social tasks, that improve and promote the morally-valued reference-points in society, assist to innovative development of economy. It is proved that there is a need in clear explanation to both business and society of motivation features of people's creative activity in our state, argumentations of its importance for solving a deep financial crisis and not simple political situation.

Keywords: philosophy of economy, research methodology, creative activity, motivation, moral values, creative class.